

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 24. december 2010 — Südzucker AG mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-608/10)

(2011/C 113/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Südzucker AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har indehaveren af en eksportlicens alene ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted (artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 ⁽¹⁾)?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Tillader toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 3 ⁽²⁾, en efterfølgende revision af udførselsangivelsen, med henblik på at ændre eksportøren i rubrik 2 i udførselsangivelsen, og er toldmyndighederne i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede forpligtet til at afklare situationen og yde eksportøren eksportrestitution?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Kan toldmyndighederne afklare situationen som omhandlet i toldkodeksens

artikel 78, stk. 3, umiddelbart på den måde, at eksportøren, uden at det forinden er nødvendigt at foretage berigtigelse af udførselsangivelsen, tildeles eksportrestitution?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15.4.1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) den 6. januar 2011 — Johann Bilker m.fl. mod EWE AG

(Sag C-8/11)

(2011/C 113/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Oldenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Johann Bilker m.fl.

Sagsøgt: EWE AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at retsforskrifter heller ikke er underlagt direktivets bestemmelser i en situation, hvor en erhvervsdrivende i sine kontraktvilkår henviser til retsforskrifter, der er udstedt med henblik på en anden forbrugergruppe eller en anden kontrakttype? Såfremt direktivet ikke finder anvendelse, gælder det så også for det i artikel 5 fastsatte påbud om klarhed og forståelighed?

2) Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og artikel 3, stk. 3, fjerde punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽²⁾ fortolkes således, at et vilkår ikke er udarbejdet på en »klar og forståelig måde«, henholdsvis at der ikke er sikret »et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især for så vidt angår gennemsigthed i almindelige kontraktbetingelser og -vilkår« i en situation, hvor en erhvervsdrivende begrundet en ensidig ret til at foretage prisændringer med, at der i dennes almindelige kontraktvilkår findes en standardhenvisning til en bekendtgørelse, der er udstedt med henblik på en anden forbrugergruppe, eller en anden kontrakttype, og den pågældende bestemmelse om retten til at foretage prisændringer ikke opfylder kravet om gennemsigthed?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUTL 176, s. 57).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshofs (Østrig) den 12. januar 2011 —
Leopold Sommer mod Landesgeschäftsstelle des
Arbeitsmarktservice Wien**

(Sag C-15/11)

(2011/C 113/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshofs

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leopold Sommer

Sagsøgt: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Præjudicielle spørgsmål

1) Finder Rådets direktiv 2004/114/EF ⁽¹⁾ af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (herefter »direktivet om studerende«) i Østrig anvendelse på en bulgarsk studerende henset til punkt 14, stk. 1 eller 3, i punkt 1. Fri bevægelighed for personer i bilag VI til traktaten om Bulgariens tiltrædelse, liste omhandlet i artikel 20 i protokollen ⁽²⁾: Overgangsforanstaltninger for Bulgarien?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retlige forskrifter, herunder navnlig artikel 17 i direktivet om studerende til hinder for en national ordning, hvorefter der – som det er tilfældet i henhold til de bestemmelser i loven om udlændinges beskæftigelse, der er relevante for hovedsagen – i alle tilfælde og under alle omstændigheder skal foretages en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, inden der gives beskæftigelsestilladelse til en arbejdsgiver, der ønsker at beskæftige en studerende, som allerede har opholdt sig på Østrigs område i mere end et år (stk. 3 i direktivet om studerende), og hvorefter tildelingen af en beskæftigelsestilladelse, såfremt et fastsat maksimum for antallet af beskæftigede udlændinge er overskredet, er underlagt yderligere betingelser?

⁽¹⁾ EUT L 375, s. 12.

⁽²⁾ Protokol om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Republikken Bulgarien og Rumænien i Den Europæiske Union – Bilag VI: Liste omhandlet i artikel 20 i protokollen: Overgangsforanstaltninger for Bulgarien – 2. Fri bevægelighed, EUT 2005 L 157, s. 104.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 14. januar 2011 —
Markus Gettl mod Daimler AG**

(Sag C-19/11)

(2011/C 113/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshofs

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Markus Gettl

Sagsøgt: Daimler AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal det ved anvendelsen af artikel 1, nr. 1, i direktiv 2003/6/EF ⁽¹⁾ og artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/124/EF ⁽²⁾, på et forløb af en vis varighed, hvorved der via flere mellemliggende trin realiseres et bestemt forhold eller fremkaldes en bestemt begivenhed, alene tillægges betydning, hvorvidt det fremtidige forhold eller den fremtidige begivenhed skal betragtes som specifik viden i henhold til de nævnte direktivbestemmelser, og det følgerig skal undersøges, om det med rimelighed kan forventes, at forholdet eller begivenheden vil indtræde, eller kan tillige mellemliggende trin, som allerede foreligger eller er indtrådt, og som har forbindelse med realiseringen af det fremtidige forhold eller den fremtidige begivenhed, ved et sådant forløb af en vis varighed udgøre specifik viden i de nævnte direktivbestemmelers forstand?